

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci navrhovateľky: **Ing. B. K.**, nar. X., bytom P., zastúpená JUDr. P. T., advokátom, B., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Bratislave**, Trenčianska č. 55, Bratislava, za účasti: 1. Slovenský pozemkový fond, Búdkova č. 36, Bratislava, 2. Hlavné mesto SR Bratislava, Primaciálne námestie č. 1, Bratislava, 3. S. B. D., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. j. 1282/2004/PÚ-Tk-2 zo dňa 23.11.2005, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp/246/2005-57 zo dňa 26.10.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp/246/2005-57 zo dňa 26. októbra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom č. k. 3Sp/246/2005-57 zo dňa 26.10.2010 potvrdil rozhodnutie odporcu č. j. 1282/2004/PÚ-Tk-2 zo dňa 23.11.2005, ktorým odporca rozhodol podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o navrátení vlastníctva k pozemkom“) tak, že navrhovateľke nenavrátil vlastníctvo k pozemku v pôvodnom katastrálnom území P., zapísanom v pozemkovoknižnej vložke č. X. ako parcela č. X. a súčasne jej nepriznal ani právo na náhradu za uvedený pozemok, nakoľko neboli splnené podmienky uvedené v § 3 ods. 1 písm. l), m) zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že sa nestotožnil s námietkou navrhovateľky, že odporca vo veci nevykonal dostatočné dokazovanie, keďže vo vzťahu k predmetnému pozemku a uplatnenému reštitučnému titulu boli predložené dostatočné listinné dôkazy a vo veci bolo nariadené aj ústne pojednávanie.

Obdobne ako správny orgán mal aj krajský súd za to, že odmietnutie prevzatia vyvlastňovacej náhrady nemožno považovať za jej nevyplatenie. Vyvlastňovacia náhrada za parcelu č. X. bola určená prvostupňovým vyvlastňovacím rozhodnutím zn. Výst.330/720/1965-Vid. zo dňa 15.09.1965 vo výške 11.673,- Kčs a jej vecná správnosť bola na odvolanie pôvodného vlastníka potvrdená druhostupňovým vyvlastňovacím rozhodnutím Komisie pre výstavbu Obvodného národného výboru Bratislava II. - Nivy, zn. Výst. 330/1242/1965 zo dňa 20.10.1965. Táto náhrada bola pôvodnému vlastníkovi poskytovaná – pôvodný vlastník bol na jej prevzatie vyzvaný, pričom skutočnosť, že ju pôvodný vlastník alebo jeho právni nástupcovia odmietli prevziať (aj keď z dôvodu nespokojnosti s určenou výškou vyvlastňovacej náhrady), nebolo možné považovať za skutočnosť, že by vyvlastňovacia náhrada nebola poskytnutá tak, ako to predpokladá ustanovenie § 3 ods. 1 písm. m) zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom. V danom prípade teda neboli splnené podmienky reštitučného titulu podľa § 3 ods. 1 písm. m) zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom.

Krajský súd ďalej konštatoval, že navráteniu vlastníctva navrhovateľke bránila aj ďalšia skutočnosť – navrhovateľka je na liste vlastníctva č. X. pre katastrálne územie R. vedená ako podielová spoluvlastníčka predmetnej nehnuteľnosti v podieli 1/2, a to titulom dedenia po poručiteľovi Ing. J. K. v zmysle osvedčenia o dedičstve č. D 977/2001 zo dňa 01.03.2002, pričom uvedený stav si, podľa názoru krajského súdu, privodila sama navrhovateľka – späťvzatím určovacej žaloby vedenej pred Okresným súdom Bratislava II. sp. zn. 16 C 216/94. Krajskému súdu bolo predložené aj upozornenie Miestneho úradu mestskej časti Bratislava-Ružinov zo dňa 19.05.2010, č. ZP/CS 8505/2010/1/MEC, ktorým Miestny úrad vyzýval navrhovateľku, ako vlastníka, na zabezpečenie plnenia si povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzného nariadenia č. 1/2003 o dodržiavaní čistoty a poriadku na území Mestskej časti Bratislava-Ružinov.

Na základe uvedených skutočností krajský súd napadnuté rozhodnutie odporcu podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), ako vecne správne potvrdil.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka včas odvolanie, v ktorom žiada rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť na nové prerokovanie krajskému súdu, resp. obvodnému pozemkovému úradu z dôvodu, že na základe vykonaného dokazovania dospel krajský súd k nesprávnemu právnemu názoru a na základe tohto rozhodol nesprávne. Navrhovateľka v odvolaní trvá na tom, že správny orgán rozhodol na základe nedostatočného zistenia skutkového a právneho stavu.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadril prípisom zo dňa 29.03.2011, v ktorom uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s vydaným rozsudkom krajského súdu, zistenie skutkového stavu považuje za dôsledné, presné a úplné a žiada napadnutý rozsudok v plnom rozsahu ako vecne a právne správny potvrdiť.

Účastník Slovenský pozemkový fond vo svojom vyjadrení zo dňa 21.01.2011 uviedol, že navrhovateľka svoje odvolacie námietky konkrétne nezdôvodnila, neuviedla v čom spočíva nesprávne právne posúdenie veci a aký odlišný právny názor považuje za správny. Ďalej uviedol, že trvá na svojom stanovisku, že navrhovateľka bola v čase vydania rozhodnutia a aj v súčasnosti je evidovaná v katastri nehnuteľností ako vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti, nepreukázala základný reštitučný dôvod ustanovený v § 2 ods. 1 zákona o navrátení

vlastníctva k pozemkom a preto nejde v preskúmanom prípade o reštitúciu podľa zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom, ale o nedoriešené majetkové právne vysporiadanie v súvislosti s realizovanou výstavbou sídliska P. Účastník považuje rozsudok krajského súdu za vecne správny a dostatočne odôvodnený a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil a odvolaniu navrhovateľky nevyhovelo.

Účastník S. B. D. sa k odvolaniu vyjadril prípisom zo dňa 27.01.2011, v ktorom uviedol, že považuje rozsudok krajského súdu za právne i vecne správny a navrhol odvolanie navrhovateľky zamietnuť v celom rozsahu.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. preskúmajú sudy v správnom súdnictve na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa tretej hlavy piatej časti O. s. p. sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, pričom pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a (§ 250l O. s. p.).

Podľa § 250i O. s. p. je pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľky, uvedenými v opravnom prostriedku a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p. a § 250s O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p.), dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu

SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.01.2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Z obsahu administratívneho spisu bolo zistené, že podaním zo dňa 10.05.2004 označeným ako „Uplatnenie nároku na navrátenie vlastníctva v zmysle z.č. 503/2003 Z. z. § 5 ods. 1“ (doručeným odporcovi dňa 10.05.2004) si navrhovateľka uplatnila podľa zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom na Obvodnom pozemkovom úrade v Bratislave právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom v katastrálnom území P. – k pozemku zapísanom v pozemkovoknižnej vložke č. X. ako parcela č. X., druh pozemku – záhrada, k pozemku zapísanom v pozemkovoknižnej vložke č. X. ako parcela č. X., druh pozemku – záhrada a k pozemku zapísanom v pozemkovoknižnej vložke č. X. ako parcela č. X., druh pozemku – záhrada. Pôvodným vlastníkom predmetných nehnuteľností bol manžel navrhovateľky – Ing. J. K. (úmrtie dňa X.).

Rozhodnutím č. j. 1282/2004/PÚ/Tk-1 zo dňa 01.12.2005 odporca rozhodol podľa § 30 ods. 1 písm. d) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) o zastavení konania vo veci práva na uplatnenie vlastníctva k pozemku zapísanému v pozemkovoknižnej vložke č. X. ako parcela č. X. a k pozemku zapísanému v pozemkovoknižnej vložke č. X. ako parcela č. X. z dôvodu, že navrhovateľka na výzvu odporcu v určenej lehote neodstránila nedostatky svojho podania, pričom bola o možnosti zastavenia konania vo výzve poučená. Rozhodnutie odporcu bolo potvrdené rozhodnutím Krajského pozemkového úradu v Bratislave č. 146/318/2006 zo dňa 20.01.2006.

K uplatneniu nároku na navrátenie vlastníctva k pozemku parcela č. X. doložila navrhovateľka vyvlastňovacie rozhodnutie zn. Výst.330/720/1965-Vid. zo dňa 15.09.1965 vydané Odborom pre výstavbu pri Obvodnom národnom výbore Bratislava II.-Nivy, ktorým uvedený odbor z dôvodu verejného záujmu v súvislosti s výstavbou sídliska P. vyvlastnil pozemok vedený v pozemkovoknižnej vložke č. X., parcela č. X., ktorej vlastníkom bol Ing. J. K. Proti tomuto rozhodnutiu podal pôvodný vlastníkom Ing. J. K. dňa 04.10.1965 odvolanie, ktoré bolo rozhodnutím Komisie pre výstavbu Obvodného národného výboru Bratislava II.-Nivy zn. Výst.330/1242/1965 zo dňa 20.10.1965 zamietnuté.

Ohľadne určenia vlastníckeho práva k pozemku parcela č. X. bolo vedené aj súdne konanie na Okresnom súde Bratislava II; navrhovateľka podaním zo dňa 23.02.2005

(doručeným okresnému súdu dňa 24.02.2005) vzala návrh svojho manžela na učenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti späť, na základe čoho okresný súd uznesením č. k. 16C/216/94-450 zo dňa 10.03.2005 konanie zastavil.

V administratívnom spise odporcu sa nachádza kópia doporučeného listu Štátnej sporiteľne v Bratislave zo dňa 12.04.1966 adresovaného Ing. J. K., v ktorom je uvedené: „Dňa 27.11.1965 sme Vám avizovali úhradu Krajského investorského útvaru, Bratislava, za náhr. vyvlas. nehnut. v sume Kčs 11.673,-. Zistujeme, že túto úhradu ste u nás dodnes neprevzali. Nakoľko poukaz vedieme na prechodnom účte je potrebné, aby ste si ho čím skorej vyzdvihli. Keď sumu do 8 dní neprevezmete, vrátíme ju poukazcovi ako neprevzatú.“ Pod týmto textom je rukou dopísaný dátum 02.06.1966 s poznámkou vrátené KIÚ (Krajský investorský útvar) na účet. Súčasťou spisu je aj originál odpovede na list Štátnej sporiteľne zo dňa 16.04.1966 vlastnoručne podpísaný navrhovateľkou a jej manželom, v ktorom uviedli, že potvrdzujú prijatie tohto listu, avšak sumu 11.673,-. Kčs nemôžu prijať, nakoľko nepredstavuje skutočnú protihodnotu za odcudzenú pôdu.

Odporca rozhodnutím č. j. 1282/2004/PÚ-Tk-2 zo dňa 23.11.2005 rozhodol podľa § 5 ods. 2 zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom tak, že navrhovateľke nenavrátil vlastníctvo a ani nepriznal náhradu za pozemok v pôvodnom katastrálnom území P. zapísanom v pozemkovoknižnej vložke č. X. ako parcela č. X., nakoľko neboli splnené podmienky uvedené v § 3 ods. 1 písm. l), m) zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom. V odôvodnení uviedol, že náhrada za vyvlastnenie pozemku bola daná a jej neprevzatie zo strany Ing. K. nebolo možné považovať za jej nevyplatenie len preto, že Ing. K. náhradu odmietol prevziať, na základe čoho dospel odporca k záveru, že neboli splnené podmienky uvedené v § 3 ods. 1 písm. m) zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom. Odporca tiež dospel k záveru, že neboli splnené ani podmienky uvedené v § 3 ods. 1 písm. l) – predmetná nehnuteľnosť bola zabratá na sídlisko P.. Odporca ďalej uviedol, že na liste vlastníctva č. X., k. ú. R. je parcela č. X. vedená v registri „E“ vo vlastníctve Ing. B. K. (titulom nadobudnutia je osvedčenie o dedičstve č. D 977/2001) a Ing. J. K., vzhľadom na čo štát nemohol navrátiť vlastníctvo k pozemku vlastníkovi vedenom na liste vlastníctva v jeho prospech.

Osobným podaním zo dňa 23.06.2010 navrhovateľka doručila na krajský súd upozornenie Miestneho úradu mestskej časti Bratislava – Ružinov zo dňa 19.05.2010,

ktorou miestny úrad žiadal navrhovateľku ako vlastníčku parciel č. X. a X. v k. ú. R., aby zabezpečila pokosenie pozemku a udržiavala harmonogram kosenia po celý rok.

Rozhodnutie odporcu č. j. 1282/2004/PÚ-Tk-2 zo dňa 23.11.2005 bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp/246/2005-57 zo dňa 26.10.2010.

Zákon o navrátení vlastníctva k pozemkom upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu. Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria

- a) poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria,
- b) lesný pôdny fond. (§ 1 zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom)

Podľa § 2 ods. 1 zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom mohla právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Ak osoba, ktorej vlastníctvo k pozemku prešlo v rozhodujúcom období do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5 alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami štátni občania Slovenskej republiky, fyzické osoby v tomto poradí:

- a) dedič zo závetu, ktorý bol predložený v konaní o dedičstve, ktorý nadobudol celé dedičstvo,
- b) dedič zo závetu, ktorý nadobudol dedičstvo, ale len v miere zodpovedajúcej jeho dedičskému podielu; to neplatí, ak dedičovi podľa závetu pripadli len jednotlivé veci alebo práva; ak bol dedič závetom ustanovený len k určitej časti pozemku, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vydania, je oprávnený len k tejto časti pozemku,
- c) deti a **manžel osoby uvedenej v odseku 1**, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti,
- d) rodičia osoby uvedenej v odseku 1,

e) súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti. (§ 2 ods. 2 zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom)

Podľa § 3 ods. 1 zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom sa **oprávneným osobám navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu** v dôsledku

- a) výroku o prepadnutí majetku, prepadnutí veci alebo zhabaní veci v trestnom konaní, prípadne v trestnom konaní správnom podľa skorších predpisov, ak bol výrok zrušený podľa osobitných predpisov,
- b) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme,
- c) postupu podľa § 453a Občianskeho zákonníka alebo podľa § 287a zákona č. 87/1950 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 67/1952 Zb.,
- d) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov,
- e) vyhlásenia zmluvy o postúpení pohľadávok pre prípad vyst'ahovania (tzv. renunciačné vyhlásenie),
- f) toho, že občan zdržiavajúci sa v cudzine nehnuteľnosť zanechal na území Slovenskej republiky alebo ktorého majetok prešiel na štát podľa zákona č. 183/1950 Zb. o majetku zanechanom na území Československej republiky osobami, ktoré optovali pre Zväz sovietskych socialistických republík a presídlili na jeho územie,
- g) zmluvy o darovaní nehnuteľnosti uzavretej darcom v tiesni,
- h) dražobného konania uskutočneného na úhradu pohľadávky štátu,
- i) súdneho rozhodnutia, ktorým sa vyhlásila za neplatnú zmluva o prevode majetku, ktorou občan pred odchodom do cudziny previedol vec na iného, ak dôvodom neplatnosti bolo opustenie republiky, prípadne uznanie takejto zmluvy účastníkmi za neplatnú; v takom prípade je oprávnenou osobou nadobúdateľ podľa uvedenej zmluvy, a to aj ak táto zmluva nenadobudla účinnosť,
- j) kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok,

- k) odmietnutia dedičstva v dedičskom konaní urobeného v tiesni,
- l) vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená,**
- m) vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady,**
- n) znárodnenia vykonaného v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady,
- o) prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu,
- p) politickej perzekúcie alebo postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody,
- r) odovzdania do vlastníctva družstva podľa osobitných predpisov,
- s) prikázania do užívania právnickej osoby na základe zákona č. 55/1947 Zb. o pomoci roľníkom pri uskutočňovaní poľnohospodárskeho výrobného plánu alebo vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. o niektorých opatreniach na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby,
- t) prevodu na štát spoločne užívaných singulárnych lesov a lesných družstiev, ak členmi družstva boli aj fyzické osoby; na prevzatie tohto majetku sa použijú osobitné predpisy.

Právo na navrátenie vlastníctva k pozemku mohla uplatniť oprávnená osoba do 31. decembra 2004 na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnila pozemok, a zároveň preukázala skutočnosť podľa § 3. Neuplatnením práva v lehote právo zaniklo. (§ 5 ods. 1 zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom)

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne a ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V preskúvanom prípade sa odvolací súd plne stotožnil s rozhodnutím krajského súdu a v podrobnostiach na jeho správne závery odkazuje. Z vyššie popísaných skutkových okolností vyplynulo, že v preskúvanom prípade nebola splnená zákonná podmienka na navrátenie vlastníctva uvedená v § 3 ods. 1 písm. m) ani podmienka uvedená v § 3 ods. 1 písm. l) zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom,

keďže pôvodný vlastník Ing. J. bol vyzvaný, aby prevzal úhradu za vyvlastnený pozemok, avšak túto si zámerne nevyzdvihol (čo potvrdzuje list Štátnej sporiteľne zo dňa 12.04.1966 a odpoveď naň zo dňa 16.04.1966), sama navrhovateľka potvrdila, že má predmetnú parcelu č. X. zapísanú v spoluvlastníctve s manželovým synom (z titulu dedenia po manželovi), t.j. uvedená nehnuteľnosť neprešla na štát a že táto nehnuteľnosť je zastavaná obytnými domami (pojednávane dňa 23.02.2010; č. l. 34), pričom sama do spisu krajského súdu zaslala upozornenie miestneho úradu, aby na svojom pozemku z titulu vlastníctva zabezpečila kosenie. V prípade navrhovateľky tak nebolo navrátenie vlastníctva podľa zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom možné.

Vzhľadom na to, že sa krajský súd v rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľky uvedenými v opravnom prostriedku a v podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu, navrhovateľka neuviedla žiadne nové námietky (navrhovateľka v odvolaní namietala nedostatočné zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie, pričom bližšie neuviedla v čom mali uvedené nedostatky spočívať) a v odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktorými by bolo potrebné sa osobitne zaoberať, sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, odvolaniu navrhovateľky nevyhovelo a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp/246/2005-57 zo dňa 26.10.2010 podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. a § 250l ods. 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. a § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c O. s. p. tak, že neúspešnej navrhovateľke, odporcovi ani ostatným účastníkom právo na náhradu trov nevzniklo, na základe čoho im náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. januára 2012

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková